

НЕ СИ ЗАВИЖДАЙТЕ.

Атанасъ билъ мързеливъ ученикъ. Той често закъснѣвалъ, сегисъ — тогисъ не извършвалъ домашнитѣ си упражнения, а понякога ненаучвалъ и уроцитѣ си. А пъкъ случило ли се по-нѣкога нѣкой отъ другаритѣ му да говори криво, той не закъснѣвалъ да му се присмѣе. Отъ всичкитѣ си другари, той най-много мразѣлъ Антона, който билъ единъ отъ най-прилѣжитѣ ученици въ отдѣлението; заради това на всѣка крачка гледатъ да му напакости.

И наистина той често пжти му намиралъ врѣмето: По Коледа Атанасовия учитель задалъ на цѣлото отдѣление единъ конкурсъ. Слѣдъ ваканцията всички ученици си говорили, че Антонъ билъ направилъ най-сполучливо конкурса и нему се падала наградата. Само Атанасъ не мислѣлъ тѣй:

„Ще видимъ, говорилъ си той скришомъ, да ли ще се падне нему, или пъкъ съвсѣмъ на друго“.

Слѣдъ първия часъ ученицитѣ излѣзли на двора за почивка. Само Атанасъ останалъ въ стаята и често се озѣрталъ насамъ нататѣкъ, да види да ли не е останалъ и други нѣкой въ стаята.

„Тъкмо сега му е врѣмето, да си отмъстя на Антона“, си казалъ Атанасъ и безъ да се бави много-много, зема мастилницата, излива я по Антоновитѣ тетрадки, па дебнишкомъ излиза отъ стаята. Ала още не излѣ-